

Ιερός ναός Αγίων Αθανασίου Κυρίλλου και Μηνά Το Ευαγγέλιο της Κυριακής

Ερμηνεία και απόδοση του Ευαγγελίου στη νεοελληνική,
Σκέψεις, σχόλια, στο Ευαγγέλιο και άλλα επίκαιρα, ορθόδοξα εποικοδομητικά κείμενα

15 Ιανουαρίου 2017 Τεύχος 3

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. ιζ' 12 – 19)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινὰ κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν, καὶ αὐτοὶ ἤραν φωνήν, λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ ἰδὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτούς, ἐκαθαρίσθησαν. Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεῖτης. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἑννέα ποῦ; οὐχὲν εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἄλλογενὴς οὗτος; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ (Π.Ν.ΤΡΕΜΠΕΛΑ)

Τὴν ὥρα πού ὁ Ἰησοῦς ἔμπαινε σὲ κάποιο χωριό, τὸν συνάντησαν δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι στάθηκαν ἀπὸ μακριά, ἐπειδὴ σύμφωνα μὲ τὸ νόμο κάθε λεπρὸς θεωροῦνταν ἀκάθαρτος καὶ δὲν τοῦ ἐπιτρεπόταν νὰ πλησιάσει κανέναν. Κι αὐτοὶ ἄρχισαν νὰ τοῦ φωνάζουν δυνατὰ: Ἰησοῦ, Κύριε, σπλαχνίσου μας καὶ θεράπευσέ μας. Βλέποντάς τους ἐκεῖνος τοὺς εἶπε: Πηγαίnete καὶ δεῖξτε τὸ σῶμα σας στοὺς ἱερεῖς, γιὰ νὰ βεβαιώσουν ἂν πράγματι θεραπευθήκατε, σύμφωνα μὲ τὴν διάταξη

τοῦ νόμου. Καὶ καθὼς αὐτοὶ πήγαιναν νὰ ἐξεταστοῦν ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς, καθαρίστηκαν ἀπὸ τὴ λέπρα. Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς, μόλις εἶδε ὅτι θεραπεύθηκε, ἐπέστρεψε καὶ μὲ δυνατὴ φωνὴ ἐκφράζοντας τὴ χαρὰ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη του δόξαζε τὸν Θεὸ πού τὸν θεράπευσε διαμέσου τοῦ Ἰησοῦ. Ἐπείσε τότε μὲ τὸ πρόσωπο κάτω στὴ γῆ κοντὰ στὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὸν εὐχαριστοῦσε. Καὶ αὐτὸς ἦταν Σαμαρεῖτης, δηλαδὴ σχισματικὸς καὶ λιγότερο φωτισμένος ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους. Συνεπῶς κανεὶς δὲν θὰ περιμένε νὰ δείξει αὐτὸς μιὰ τέτοια εὐγνωμοσύνη πού δὲν ἔδειξαν οἱ ἄλλοι ἑννέα, πού ἦταν Ἰσραηλίτες. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε: Δὲν καθαρίστηκαν ἀπὸ τὴ λέπρα καὶ οἱ δέκα; Οἱ ἄλλοι ἑννέα ποῦ εἶναι; Χάθηκαν νὰ γυρίσουν πίσω καὶ νὰ δοξάσουν τὸν Θεό, παρὰ μόνο ὁ ξένος αὐτὸς, πού δὲν ἀνήκει στὸ γνήσιο ἰουδαϊκὸ γένος; Καὶ σ' αὐτὸν εἶπε: Σήκω καὶ πήγαινε. Ἡ πίστη σου σὲ ἔσωσε. Δὲν θεράπευσε μόνο τὸ σῶμα σου, ἀλλὰ ἀποτελεῖ καὶ καλὴ ἀρχὴ πού θὰ σὲ ὀδηγήσει καὶ στὴν πνευματικὴ σου σωτηρία.

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Απὸ το θαῦμα αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, διδασκόμαστε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ τα ἐξῆς:

π.Χερουβίμ Βελέτζας Ἱεροκήρυκας τῆς Ι. Μητροπόλεως Κερκύρας

Πρώτο: Ὅπως οἱ δέκα λεπροὶ προσευχόταν καὶ ἐπίμονα ζητούσαν τὸ ἔλεος καὶ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, καὶ τελικὰ πέτυχαν τὸ ζητούμενο, ἔτσι καὶ εμεῖς χρειάζεται νὰ προσευχόμαστε με πολλὴ δυνατὴ πίστη καὶ με ἐπιμονὴ καὶ δύναμη ψυχῆς νὰ ζητοῦμε τὰ διάφορα ζητήματά μας ἀπὸ τὸν Θεό. Παρατηρεῖ σχετικά ὁ **Ἱερός Θεοφύλακτος**: «Ὁ Κύριος εἶναι κοντὰ σ' αὐτοὺς που Τον επικαλοῦνται». Καὶ εμεῖς λοιπὸν, ἀς ζητοῦμε πάντοτε τὸ ἔλεός τοῦ Θεοῦ καὶ ἀς μὴ ξεχνοῦμε τὴν σύντομη καὶ πολὺ δραστηρικὴ εὐχή: «**Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με**». Ζητώντας ὁ ἄνθρωπος τὸ Θεῖο ἔλεος, λαβαίνει τὴν σωτηρία του καὶ τὴν αἰώνια ζωὴ.

Δεύτερο: Νὰ πιστεύουμε ἀκράδαντα στὸν Θεό, νὰ τὸν υπακούμε ἀπόλυτα καὶ ποτέ μὴν ἀπελπίζομαστε, ὅτι καὶ εἴναι ἐπιφορὰ στὴ ζωὴ αὐτὴ. Ἀς ἐκτελοῦμε ὅτι μας λέει καὶ δὲν θὰ χάσουμε ποτέ. Με πλήρη βεβαιότητα νὰ περιμένουμε τὴν ἐκδηλώσει τῆς θεϊκῆς στοργῆς, γιατί ὁ Θεῖος Δημιουργὸς πάντοτε ευεργετεῖ τὰ πλάσματα του καὶ μάλιστα τὸν ἄνθρωπο. Καὶ οἱ λεπροὶ με πίστη καὶ υπακοὴ ἐπράξαν ὅτι τοὺς ὀρίσε ὁ Κύριος.

Τρίτο: Ὁ Ἰησοῦς, καίτοι Θεός, καίτοι αἰώνιος καὶ μόνος ἀλάνθαστος Νομοθέτης, Νομοδότης, Διδάσκαλος καὶ Ἀρχιερέας, ἐν τούτοις δὲν περιφρονεῖ τὸν Νόμο, ἀλλὰ τὸν ἐφαρμόζει. Γι' αὐτὸ καὶ στέλνει τοὺς λεπροὺς στους Ἱερεῖς, καθὼς συνηθίζονταν, χωρὶς νὰ διακόψει, ἢ νὰ καταργήσῃ τὴν σχετικὴ νομικὴ διάταξη. Καὶ με τὸν τρόπο αὐτὸ διδάσκει καὶ ἐμᾶς, νὰ εἴμαστε νομοταγεῖς.

Τέλος, Τέταρτο, κοντὰ στα διδάγματα που προμνημονεύσαμε, θὰ πρέπει νὰ θυμηθοῦμε, ὅτι ὅπως ὑπάρχει λέπρα τοῦ σώματος, ἔτσι ἀκριβῶς ὑπάρχει καὶ λέπρα τῆς ψυχῆς. Καὶ λέπρα τῆς ψυχῆς εἶναι ἡ κάθε ἀμαρτία. Καὶ ὅπως ἡ σωματικὴ λέπρα καθαρίζεται ἀπὸ τὸν

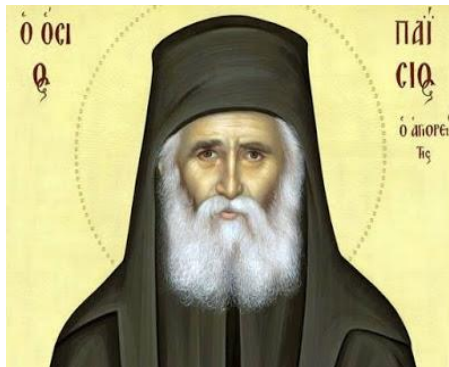
Θεό, έτσι και η ψυχική λέπρα επι- σης καθαρίζεται από τον Θεό, μέσω των Ιερών μυ- στηρίων τής Εκκλησίας μας και μάλιστα με εκείνα τής Ιερής Εξομολογήσεως και της Θείας Ευχαριστίας.

Βέβαια, δεν θα πρέπει να λησμονήσουμε και το αυτονόητο δίδαγμα τής ευαγγε- λικής αυτής περικοπής, που είναι **η ευγνωμοσύνη μας** προς τούς συνανθρώπους μας και πολύ περισσότερο προς τον Θεό.

Η χάρη και το έλεος του Θεού ας είναι μαζί μας, Αμήν!

Πηγή: Ιερός Ναός Παντοκράτορας Πατρών π.Χερουβίμ Βελέτζα

Γιατί πρέπει να ζητάμε από τον Θεό να μας βοηθάει, αφού ξέρει τις ανάγκες μας;

Ο Όσιος Παΐσιος

Γέροντα, γιατί πρέπει να ζητάμε από τον Θεό να μας βοηθάει, αφού ξέρει τις ανάγκες μας;

Γιατί υπάρχει ελευθερία. Και μάλιστα, όταν πονάμε για τον πλησίον μας και Τον παρακαλούμε να τον βοηθήσει, πολύ συγκινείται ο Θεός, γιατί τότε επεμβαίνει, χωρίς να παραβιάζεται το αυτεξούσιο.

Ο Θεός θέλει να Τον παρακαλούμε, για να επεμβαίνει – και θέλει ο Θεός να επεμ- βαίνει αμέσως, αν είναι για το καλό μας – και να βοηθά τα πλάσματά Του ανάλογα με τις ανάγκες τους. Για τον κάθε άνθρωπο ενεργεί ξεχωριστά, όπως συμφέρει στον καθέναν καλύτερα.

Ο Θεός αλλά και οι Άγιοι για να βοηθήσουν ,πρέπει ο ίδιος ο άνθρωπος να το θέλη και να το ζητά ,αλλιώς δεν επεμβαίνουν. Ο Χριστός ρώτησε τον παράλυτο: « **Θέ- λεις υγιής γενέσθαι;** ». Αν δεν θέλη ο άνθρωπος ,το σέβεται ο Θεός. Αν κάποιος δεν θέλη να πάη στον παράδεισο, ο Θεός δεν τον παίρνει. Εκτός αν ήταν αδικημέ- νος και είχε άγνοια, οπότε δικαιούται την θεία βοήθεια. Διαφορετικά , δεν θέλει να επέμβη ο Θεός. Ζητά κανείς βοήθεια και ο Θεός και οι Άγιοι την δίνουν. Μέχρι να ανοιγοκλείσης τα μάτια σου, έχουν κιόλας βοηθήσει. Μερικές φορές δεν προλαβαί- νεις ούτε να τα ανοιγοκλείσης. Τόσο γρήγορα βρίσκεται ο Θεός δίπλα σου.

« Αιτείτε και δοθήσεται » , λέει η Γραφή. Αν δεν ζητάμε βοήθεια από τον Θεό , θα σπάζουμε τα μούτρα μας. Ενώ, όταν ζητάμε την θεία βοήθεια , ο Χριστός μας δε- νει με ένα σχοινάκι και μας συγκρατεί. Φυσάει ο αέρας από εδώ-εκεί ,αλλά, επειδή είμαστε δεμένοι, δεν κινδυνεύουμε. Όταν όμως ο άνθρωπος δεν καταλαβαίνει ότι

ο Χριστός είναι που τον κρατάει, λύνεται πλέον από το σχοινάκι και τον χτυπούν οι άνεμοι από δω κι από κει και ταλαιπωρείται.

Τίποτε δεν μπορούμε να κάνουμε, χωρίς τη Χάρι του Θεού.

Να ξέρετε, μόνον τα πάθη και οι αμαρτίες είναι δικές μας. Ό,τι καλό κάνουμε είναι από τον Θεό, ό,τι ανοησίες κάνουμε είναι δικές μας. Λίγο η Χάρις του Θεού να μας αφήσει, τίποτε δεν μπορούμε να κάνουμε. Όπως στην φυσική ζωή, λίγο το οξυγόνο να μας πάρη ο Θεός, αμέσως θα πεθάνουμε, έτσι και στην πνευματική ζωή, λίγο αν μας αφαιρέσει την θεία Χάρη, πάει, χαθήκαμε.

Μια φορά ένιωθα στην προσευχή μια αγαλλίαση. Ώρες στεκόμουν όρθιος και δεν ένιωθα καθόλου κούραση. Όσο προσευχόμουν, ένιωθα μια γλυκιά ξεκούραση, κάτι που δεν μπορώ να το εκφράσω. Ύστερα μου πέρασε ένας λογισμός ανθρώπινος : Επειδή μου λείπουν δυο πλευρά και εύκολα κρυώνω, σκέφθηκα, για να μην χάσω αυτήν την κατάσταση και να προχωρήσω όσο πάει, να πάρω ένα σάλι, να τυλιχθώ, μήπως αργότερα κρυώσω. Μόλις δέχθηκα αυτόν τον λογισμό, αμέσως σωριάστηκα κάτω. Έμεινα πεσμένος κάτω μισή ώρα περίπου και μετά μπόρεσα να σηκωθώ να πάω στο κελί να ξαπλώσω. Προηγουμένως ,όσο προχωρούσα στην προσευχή, ένιωθα σαν ένα πούπουλο, ένα ελάφρωμα μια αγαλλίαση, που δεν εκφράζεται.

Μόλις όμως δέχθηκα αυτόν τον λογισμό, σωριάστηκα κάτω. Αν έφερνα έναν υπερήφανο λογισμό και έλεγα λ.χ.« ζήτημα είναι ,αν υπάρχουν δύο-τρεις σε τέτοια κατάσταση » , τότε είναι που θα πάθαινα ζημιά. Σκέφθηκα ανθρώπινα , όπως σκέφτεται ο κουτσός να πάρη τα δεκανίκια του , όχι δαιμονικά. Ήταν ένας φυσικός λογισμός , αλλά και πάλι είδες τι έπαθα.

Άγιος Παΐσιος

ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟ : Πατέρα εσύ με σκότωσες!!!

Οδηγώντας σε μια μεγάλη λεωφόρο, μπροστά στα μάτια μιας κυρίας έγινε ένα τροχαίο ατύχημα, με αποτέλεσμα να τραυματισθεί σοβαρά ένας νέος. Με τη βοήθεια κάποιων ανθρώπων, έβαλαν στο αυτοκίνητο της το παλικάρι, περίπου 20 ετών, να το μεταφέρει στο εφημερεύον νοσοκομείο...

Το παλικάρι αιμορραγούσε, η κυρία έφτασε στο νοσοκομείο όσο πιο γρήγορα μπορούσε.. οι τραυματιοφορείς της βάρδιας το πήραν μέσα. Μπήκε μαζί τους και η κυρία, για να μάθει ποιος είναι, και να ειδοποιήσει τους συγγενείς του. Οι γιατροί της βάρδιας διέγνωσαν πως έπρεπε να μπει επείγοντως στο χειρουργείο. Ειδοποίησαν τον χειρουργό, ο οποίος για να τον χειρουργήσει ήθελε 1000 δολάρια. Το είπαν στην κυρία η οποία τους είπε τι ακριβώς συνέβη και ότι δεν γνώριζε το παλικάρι..

Εξήγησαν στον γιατρό αλλά αυτός ανένδοτος, ήθελε τα χρήματα..

Η κυρία βλέποντας το παλικάρι να αργοπεθαίνει.. είπε: Ξεκινήστε να το σώσετε και πάω να σας φέρω τα χρήματα.. Η κυρία πράγματι έφερε τα χρήματα και τότε ήρθε ο γιατρός ...

Όμως τι ειρωνεία!! Τι οδυνηρό παιχνίδι του φύλαξε αυτή τη νύχτα η αγάπη του για τα χρήματα...

Με το που είδε το παλικάρι, έμεινε ακίνητος, κιτρίνισε, άσπρισε πήρε το χρώμα του νεκρού.. Έπεσε πάνω στο παιδί ουρλιάζοντας... Και το παιδί είπε τις τελευταίες του λέξεις.: -Πατέρα με σκότωσες και ξεψύχησε..

Η κυρία συγκλονισμένη από αυτό το συμβάν πέταξε τα χρήματα στα μούτρα του γιατρού και του είπε:

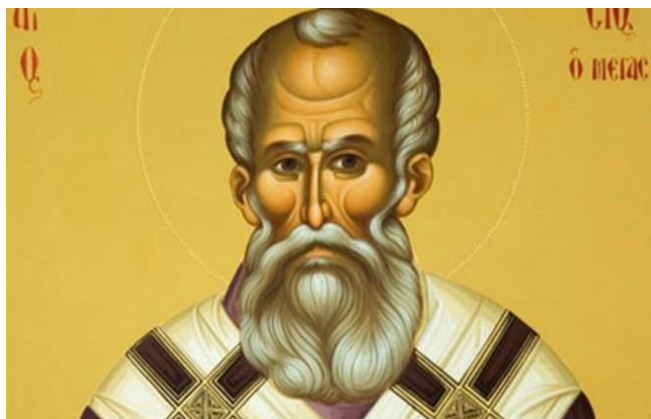
-Πάρτα, να κάνεις την κηδεία του παιδιού σου...Σημειωτέο πως ήταν το μόνο παιδί που είχε...

Πηγή: agioritikovima.gr

vouliazoume: Όταν διαβάσαμε την παραπάνω ιστορία θεωρήσαμε ότι δεν είναι αληθινή, αλλά αλληγορική. Ωστόσο μας άρεσε, γιατί δείχνει τι μπορεί να κάνει το χρήμα και πόσο έχει ξεφύγει ο άνθρωπος από την πορεία του... Ψάχνοντας όμως, μάθαμε ότι η ιστορία είναι ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ και αυτό την κάνει ακόμα πιο συγκλονιστική! Η ιστορία αυτή λοιπόν εμπεριέχεται σαν αληθινό περιστατικό στο βιβλίο της μοναχής Πορφυρίας "**Ταξιδεύοντας στα τείχη της πόλης**".

Από τα συγγράμματα και τους-Λόγους του Άγιου Αθανασίου

Τήν περίοδο που ο Άγιος ήταν νεαρός διάκονος όλοκλήρωσε δύο του βιβλία, τὸ «**Κατὰ Ἑλλήνων**» καί τὸ «**Περί ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου**».

Ὁ Άγιος Αθανάσιος

Στό πρώτο μιλάει γιά τήν πλάνη τῆς εἰδωλολατρίας τῶν Ἑλλήνων, πού τοὺς ἔκανε νά καταπέσουν τόσο, ὥστε, παρά τήν φιλοσοφία τους, νά μεταχειρίζονται τὰ ὄργανα τοῦ σώματός τους καί τίς δυνάμεις τῆς ψυχῆς τους γιά τήν διάπραξη τοῦ ΚΑΚΟῦ (βλ. Λόγος κατὰ Ἑλλήνων 5, ΒΕΠ 30,34-35).

Στό «**Περί ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου**», μιλάει γι' αὐτό πού γιορτάσαμε τὰ Χριστούγεννα, γιά τὸ ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἔγινε ἄνθρωπος. Καί λέγει:

«Αὐτός ἐνηθρώπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν»! Ὁ Θεὸς δηλαδή ἔγινε ἄνθρωπος, γιά νά κάνει τὸν ἄνθρωπο θεό! Γιά νά θεώσει τὸν ἄνθρωπο! Καί ἀφοῦ στήν Κοιλία τῆς Θεοτόκου ἐνώθηκε στό Πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ θεία φύση μέ τήν δική μας τήν ἀνθρώπινη φύση, ἄρα καί ἐμεῖς, στήν Κοιλία τῆς Θεοτόκου Ἐκκλησίας, μπορούμε, διά τῶν θείων Μυστηρίων, νά ἐνωθοῦμε μέ τήν θεία φύση καί νά πετύχουμε τήν θέωση. **«Ὁ Θεὸς ἔγινε ἄνθρωπος, γιά νά κάνει τὸν ἄνθρωπο θεό»**, εἶπε ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος.

Στά πνευματικά του τέκνα ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, πού λυποῦνταν γιά τοὺς διωγμούς του, τοὺς ἔλεγε σέ κάθε ταλαιπωρία πού τοῦ συνέβαινε αὐτό τὸ ὠραῖο: **«Νεφύδριόν ἐστίν καί θᾶπτον παρελεύσεται»!** «Μικρὸ σύννεφο» δηλαδή θά εἶναι αὐτό τὸ κακό πού τοῦ ἔγινε καί σύντομα θα φύγει.

Ἄς μᾶς εἶναι, ἀγαπητοί μου, παρηγοριά αὐτός ὁ λόγος τοῦ ἁγίου στά δύσκολα τῆς ζωῆς μας. Καί ἡ κρίση στήν ἀγαπημένη μας πατρίδα «συννεφάκι εἶναι καί γρήγορα θά περάσει»! ΑΜΗΝ.

Μέ πολλές εὐχές,

Απόσπασμα:

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας

Ἡ ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴ μνήμη τοῦ **Ἁγίου Αθανασίου** στις 18 Ἰαννουαρίου

Από τους Λόγους του Ἁγίου Ἀντωνίου του Μεγάλου

Ἅγιος Ἀντώνιος

1ος

Οἱ ἄνθρωποι καταχρηστικά λέγονται λογικοί. Δεν εἶναι λογικοί ὅσοι ἔμαθαν ἀπλῶς τὰ λόγια καὶ τὰ βιβλία τῶν ἀρχαίων σοφῶν , ἀλλ' ὅσοι ἔχουν τὴ λογικὴ ψυχὴ καὶ μποροῦν νὰ διακρί-νουν **ποιὸ εἶναι τὸ καλὸ καὶ ποιὸ τὸ κακὸ** καὶ ἀποφεύγουν τὰ πονηρὰ καὶ βλαβερὰ στὴν ψυχὴ, τὰ δὲ ἀγαθὰ καὶ ψυχωφελῆ, τὰ ἀποκτοῦν πρόθυμα μὲ τὴ μελέτη καὶ τὰ ἐφαρμόζουν μὲ πολλὴ εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεό. Αὐτοὶ μόνοι πρέπει νὰ λέγονται ἀληθινὰ λογικοὶ ἄνθρωποι.

2ος

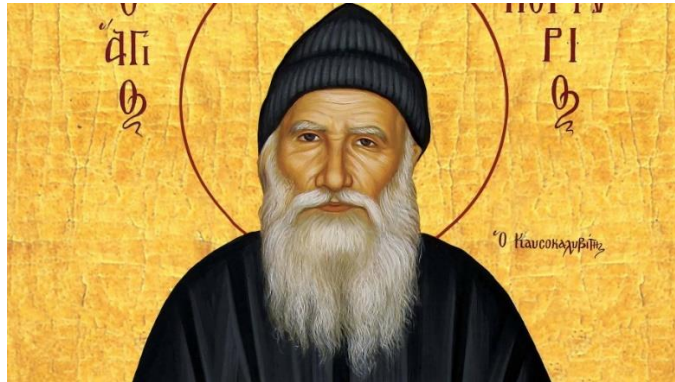
Ἐφ' ὅσον ἐννοεῖς τὰ περὶ Θεοῦ, νὰ εἶσαι εὐσεβής , χωρὶς φθόνον , ἀγαθός , σώφρων , πρᾶος , χαριστικός κατὰ δύναμιν , κοινωνικός , ἀφιλόνηκος καὶ τὰ ὅμοια. Διότι αὐτὸ εἶναι τὸ ἀπαραβίαστο ἀπόκτημα τῆς ψυχῆς, νὰ ἀρέσει στὸ Θεὸ μὲ τέτοιες πράξεις καὶ μὲ τὸ νὰ μὴν κρίνει κανέναν καὶ νὰ λέει γιὰ κανέναν, ὅτι ὁ δεῖνα εἶναι κακὸς καὶ ἀμάρτησε. Ἀλλὰ καλλίτερο εἶναι νὰ συζητᾶμε τὰ δικά μας κακά, καὶ νὰ ἐρευνᾶ με μέσα μας τὴ δικὴ μας πολιτεία, ἐὰν εἶναι ἀρεστὴ στὸ Θεό.

Διότι, τί μᾶς μέλει ἐμᾶς, ἐὰν ὁ ἄλλος εἶναι πονηρὸς

Ἅγιος Ἀντώνιος

Ἡ ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴ μνήμη τοῦ **Ἁγίου Ἀντωνίου** στις 17 Ἰαννουαρίου.

Ἡ Βυζαντινὴ μουσικὴ, θεραπεύει τὴν κατάθλιψη.

Ἁγίου γέρ. Πορφυρίου

«Ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ εἶναι πάρα πολὺ ὠφέλιμη. **Κανένας χριστιανὸς δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχει χωρὶς νὰ ξέρει βυζαντινὴ μουσικὴ. Πρέπει ὅλοι νὰ μάθουμε.** Ἔχει ἄμεση σχέση μὲ τὴν ψυχὴ. Ἡ μουσικὴ ἀγιάζει τὸν ἄνθρωπο ἀναίμακτα. Χωρὶς κόπο, ἀγαλλόμενος, γίνεσαι ἅγιος». Εἰδικὰ γιὰ τὴν θεραπεία τῆς κατάθλιψης ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ εἶναι ἓνα πολὺ ἀποτελεσματικὸ μέσο

ὁ βασιλιάς Σαούλ

ὁ Δαβὶδ

«Μιά φορά (διηγεῖται ὁ Γέροντας Πορφύριος) εἶχε κάποιος δαιμόνιο, ὁ βασιλιάς Σαούλ, καὶ πῆγαινε ὁ Δαβὶδ καὶ τοῦ ἔψαλλε καὶ ὁ δαίμονας ἔφευγε. Πῆγαινε μὲ τὸ ψαλτήρι (- τὸ ψαλτήρι ἦταν ὄργανο.-) Ὅταν τὸν ἔπιανε τὸ δαιμόνιο τῆς μελαγχολίας, πῆγαινε ὁ Δαβὶδ καὶ τοῦ ἔπαιζε τὸ ψαλτήρι κι ἔτσι ἔφευγε ὁ δαίμονας.

Ποῦ ἔναι αὐτοὶ ποὺ τρέχουνε νὰ βροῦνε θεραπεία γιὰ τὴν κατάθλιψη.

Ὅταν μάθουνε βυζαντινὴ μουσικὴ καὶ ἰδοῦνε τὴ μαυρίλα νὰ ἔρχεται, πάπ! ἓνα δοξα-
στικὸ κι ἡ μαυρίλα ποὺ ἔρχεται νὰ σέ καταλάβει, ὡς ἓνα εἶδος ψυχικῆς μελαγχολίας,
γίνεται ὕμνος πρὸς τὸν Θεό. Ἐγὼ τὸ πιστεύω αὐτό. Ἀπόλυτα τὸ πιστεύω. Σᾶς τὸ λέ-
ω ὅτι ἓνας μουσικός, ποὺ ἀγαπάει τὴ μουσικὴ, ποὺ εἶναι εὐσεβής, μπορεῖ μιά δυσκο-
λία του νὰ τὴν ἐκάνει ἔργο μουσικὸ ἢ ἓνα ἔτοιμο ἔργο νὰ τὸ ψάλει, νὰ τὸ ἀποδώσει.

Ἔτσι, προκειμένου νά κλαίει καί νά καταπιέζεται, προσφέρει μιὰ δοξολογία στόν Θεό».

Ὁ ὑγιής ἄνθρωπος ζεῖ μέσα στήν ἄρμονία. **Ἡ ἀρετή εἶναι ἄρμονία.**

Ἔλεγε ὁ Γέροντας :

«Ἡ βυζαντινὴ μουσική εἶναι πάρα πολύ εὐκόλη, ὅταν τὴν ἐρωτευθεῖ ἡ ψυχὴ. Εἶναι τοση ἡ ὠφέλεια τῆς ἄρμονίας στήν ψυχὴ!. Αὐτός πού ξέρει μουσικά καί ἔχει ταπεινώση, ἔχει τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ. Πάει νά θυμώσει, νά ἐκραγεῖ, ἀλλὰ φοβᾶται τὴ δυσαρμονία, διότι καί ὁ θυμὸς καί ὅλες αὐτές οἱ ἀμαρτωλές κατάστασεις δὲν εἶναι μέσα στήν ἄρμονία. Κι ἔτσι μισεῖ σιγά σιγά τὴν κακία καί ἐγκολπώνεται τὴν ἀρετὴ, πού εἶναι ἄρμονία.

Ὅλες οἱ ἀρετές ἔχουν ἄρμονία. Οὔτε στενοχώριες μπορεῖ νά ἔχεις, οὔτε... Μπορεῖς νά ζεῖς μέσα στὴ χαρά. Ἄμα κατάλάβεις πὼς ἔρχεται καμιὰ μαυρίλα στόν ὀρίζοντα τῆς ψυχῆς σου, λέεις ἓνα ὠραῖο τροπᾶριο καί ἡ μαυρίλα γίνεται ὕμνος στόν Θεό.

Τὴ δύναμη αὐτὴ πού θά σέ στενοχωροῦσε καί θά σέ κατάπιεζε, τὴν ἴδια δύναμη τὴ βουτᾶς καί τὴν ἀγιάζεις».

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (ΚΘ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ) (Κολ. γ' 4-11)

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καί ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ.

Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, **πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν** ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἧς ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς·

νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, **ὀργὴν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν** ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν·

μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου **οὐκ ἐνὶ Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.**

ΕΡΜΗΝΕΙΑ (Π.Ν.ΤΡΕΜΠΕΛΑ)

Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθεῖ, ὁ αἴτιος καὶ χορηγὸς τῆς πνευματικῆς αὐτῆς ζωῆς μας, τότε κι ἐσεῖς μαζί μ' αὐτόν θά φανερωθεῖτε δοξασμένοι.

Νεκρῶστε λοιπὸν τὰ μέλη σας πού ἐπιθυμοῦν τὶς γήινες ἀπολαύσεις καὶ ἡδονές. Νεκρῶστε **τὴν πορνεία, τὴν ἀκαθαρσία, κάθε πάθος καὶ ὑποδούλωση στὸ κακὸ, κάθε κακὴ ἐπιθυμία καὶ τὴν πλεονεξία**, ἡ ὁποία εἶναι λατρεία στὸ εἶδωλο τοῦ χρήματος. Γιὰ τὰ ἀμαρτήματα αὐτὰ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ σ' αὐτοὺς πού συστηματικὰ καὶ μὲ ἐπιμονὴ δὲν θέλουν νά πιστέψουν. Στὰ ἀμαρτήματα αὐτὰ κι ἐσεῖς

κάποτε πορευθήκατε καὶ τὰ ὑπηρετήσατε, ὅταν ζούσατε ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς τοὺς ἄπιστους ἀνθρώπους.

Τώρα ὅμως βγάλτε καὶ πετάξτε ἀπὸ πάνω σας κι ἐσεῖς, σὰν ἀκάθαρτο ἔνδυμα, ὅλα αὐτὰ τὰ κακά, **τὴν ὀργή, τὸν θυμό, τὴν κακία καὶ πονηριά, τὴν κακολογία, τὴν αἰσχρολογία** ἀπὸ τὸ στόμα σας.

Μὴ λέτε ψέματα ὁ ἓνας στὸν ἄλλο, ἀφοῦ πλέον γδυθήκατε τὸν παλαιὸ διεφθαρμένο ἄνθρωπο μαζί μὲ τὶς πράξεις του καὶ ντυθήκατε τὸ νέο ἄνθρωπο ποὺ συνεχῶς ἀνανεώνεται καὶ γίνεται καινούργιος, ὥστε νὰ προοδεύει στὴν τέλεια γνώση τοῦ Θεοῦ. Καὶ γίνεται διαρκῶς καινούργιος μὲ τὸ νὰ παίρνει τὴν ἴδια μορφή μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ποὺ τὸν δημιούργησε. **Σ' αὐτὸν τὸ νέο ἄνθρωπο δὲν ὑπάρχει διάκριση Ἑλληνα καὶ Ἰουδαίου, περιτμημένου Ἰσραηλίτη καὶ ἀπερίτμητου ἔθνικοῦ, βάρβαρου καὶ Σκύθη, δούλου καὶ ἐλεύθερου, ἀλλὰ καὶ ἐθνικότητα καὶ καταγωγή καὶ ἀξίωμα καὶ τὰ πάντα εἶναι ὁ Χριστός, ὅπως καὶ μέσα σ' ὅλους τοὺς πιστοὺς πάλι εἶναι ὁ Χριστός.**